

man tager, hvad der er til rådighed i finansrederegørelsen. Er det rimeligt?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg mener, at Glistrup bor i Lyngby, og man kan næsten høre råbet derudefra: Kom hjem, min søn, kom hjem. Min fortabte søn, kom hjem.

Hvad er der tilbage af den opdragelse, Glistrup i et eller andet omfang må have haft held til at give hr. Kristian Thulesen Dahl? Intet er der tilbage, intet!

Altså vi andre kunne være dybt uenige med Glistrup i den måde, han ville finansiere sine skattereformer på, men han forsøgte dog at give et bud på, hvordan det skulle gøres.

Det er det, vi ikke kan få ud af Dansk Folkeparti. Man kan ingenting få ud af dem, kun, hvordan de vil give gaver. Hvis der kommer nogle gaver, vil vi gerne have dem til at fortælle, hvem der måske skal have dem og hvordan.

Vi er vrisne, siger hr. Thulesen Dahl så. Ja, lige præcis vrisne over den form for debat, for det er jo simpelt hen ikke rimeligt. Jeg har intet imod at fortælle om, hvordan Det Radikale Venstre finansierer sit skatteudspil. Vi lægger det frem på nettet, vi går ud og diskuterer det den ene gang efter den anden.

Men det, der er det problematiske i debatformen, er, at hr. Kristian Thulesen Dahl udelukkende fokuserer på finansieringen, ingenting om, at lettelsen er langt større end finansieringen. Derfor bliver jeg nødt til for at få noget saglighed ind i debatten at efterlyse nogle bud fra hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er første gang, vi har hørt Dansk Folkeparti rose skattestoppet her fra talerstolen. Vi hører så også, at hr. Kristian Thulesen Dahl lægger vægt på, at det er dem i bunden, der skal have skattelettelse, og det er jeg selvfølgelig meget glad for, eftersom det har været en mærkesag for Enhedslisten i årevis.

Det, jeg så godt kunne tænke mig at spørge om, er, om Dansk Folkeparti er betænkelig ved, at det primært er de rigeste danskere, der får noget ud af skattestoppet. Og jeg vil gerne spørge, hvordan det stemmer overens med, at man ønsker at give skattelettelse i bunden. Det er måske kompensationen. Jeg kan i hvert fald ikke finde ud af, hvordan det hænger sammen.

Så vil jeg også spørge, om Dansk Folkeparti kunne tænkes at ville være interesseret i at give skattelettelse til folkepensionisterne, som jo ikke har mulighed for at øge deres indkomst, eller om det er sådan, at de fortsat skal leve med det skattetryk, de har i dag.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Vernersen: Nu har jeg jo ikke sagt noget om – og det kan jeg jo så blive kritiseret for fra anden side – præcis hvor eller hvordan pengene skal skaffes til at sænke skatten med hvor meget.

Men det, der er interessant, er, når jeg hører hr. Vernersen sige, at hvis man sænker med 5 mia. kr. og deler det ud på alle, der betaler bundskat, så bliver det et meget lille beløb pr. person. Det er fuldstændig rigtigt. Selvfølgelig vil det blive det. Så siger hr. Vernersen, at så er det ikke noget værd, så er det ligegyldigt, så kan vi lige så godt droppe det.

Det er sådan set den samme argumentation, jeg har hørt hr. Vernersen komme med, jeg ved ikke hvor mange gange, men bare, når det skulle stige, at det betyder ikke noget, for herregud, at folk skal betale, hvad der svarer til et par pakker cigaretter mere om måneden, hvad gør det? Det kan da ikke belaste deres økonomi. Og så har man skridt for skridt kunnet argumentere sig frem til en afgiftsstigning et eller andet sted.

Altså jeg tror, det er godt, at vi med skattestoppet nu har sagt, at der er en bom for det der, slut med det. Og nu diskuterer vi, hvordan vi så stille og roligt kan prøve at bevæge os lidt i den anden retning. Det er jo det fornøjelige.

Og så er det fuldstændig rigtigt, at hvis man tager et beløb og deler det ud på rigtig mange, så virker det af lidt, men altså lidt er måske bedre end ingenting. Og man kan sige: Hvis man deler det ud på en anden måde, kan det være, at det kommer til at betyde mere afhængigt af, hvad man lægger vægt på i forhold til arbejdsudbud og det med social balance, hvor vi har sagt, at vores udgangspunkt i forhold til den skattelettelse, der forhåbentlig vil kunne findes råderum til, er, at den primært skal rette sig mod bunden. Det kan man gøre på mange måder. Altså det behøver man jo ikke at gøre ved at lette bundskatten. Man kan lave fradrag i arbejdsmarkedsbidraget; man kan lave jobfradrag. Der har været tænkt mange modeller i den sidste pe-